

selvfølgelig ogsaa en Ting, man kan tale om. Jeg antager ikke, at det er et Hovedpunkt for Kolonialraadet.

Med Hensyn til Skolevæsenet, som det ærede Medlem talte om, har jeg allerede bemærket, at det har jeg min Opmærksomhed henvendt paa, og der er ingen Tvivl om, at saa snart det er gør ligt, skulle vi til at røre ved det, men man kan ikke gøre al Ting paa en Gang. Og for dem, der interessere sig varmt for Reformen i Vestindien, tror jeg, at der ikke for Tiden er noget bedre at gøre end at faa lagt dette Grundlag for Ordningen. Saa kan man altid bygge videre.

Til det ærede Medlem for Assens (Berntsen) har jeg allerede gjort et Par Bemærkninger. Jeg kan i øvrigt kun takke ham, fordi han tog meget velvilligt paa Forslaget, syntes at ville støtte det og i det hele og store godkendte dets Hovedprincip. Flere Bemærkninger tror jeg ikke, det er nødvendigt at gøre.

I Udvalget vil man komme til en Detailbehandling, som man ikke har kunnet naa i Dag, og jeg vil bede Udvalget om at gaa til denne Detailbehandling med den Tanke, at her gælder det ikke om at indføre de Lovgivningsprincipper i Skattelovene for Øerne, som vi pleje at hylde herhjemme, men her gælder det om et rent praktisk Spørgsmaal, at finde den Ordning, som lægger en fast økonomisk Grund under Fødderne paa Øernes Styrelse, som gør det muligt for dem at arbejde videre fremad, og som er saaledes, at Befolkningen virkelig har Følelsen af, at der er noget at bygge videre paa.

J. J. Jensen: Jeg skal ikke forlænge denne Diskussion ret længe. Jeg vil dog gøre den ærede Finansminister opmærksom paa, at naar Ministeren siger, at det var efter en privilegeret Valgret, de skulde vælge Folketingsmedlemmer, er det en Misforstaaelse. Maa jeg bede den højtærede Finansminister læse Side 81, Linie 5 i Kommissionsbetænkningen, hvor der staar, at Valgrets- og Valgbarhedsbetingelserne blive de samme som i Kongeriget. Ministeren gør sig stadig skyldig i den Fejltagelse, at blande den politiske og kommunale Valgret sammen, og derfor synes jeg, det ikke skal gaa upaataalt hen, naar den ærede Minister siger, at jeg har været med til at anbefale en privilegeret Valgret for de Folk, der skulle repræsentere den almindelige Befolkning i denne Sal.

Naar Ministeren saa siger: Ville De

give flere Penge til Militærlønninger, jeg har ikke noget imod det, saa lyder det jo pænt nok, men Ministeren ved meget godt, at netop dette er et ømt Punkt. Det, vi ville, er at indskrænke Antallet af Gendarmere, hvorved vi kunne naa det samme Resultat, hvad der ogsaa fremgaar af Kommissionens Betænkning. Vi kunne spare endnu flere Penge, selv om vi give de menige Soldater bedre Løn. Jeg synes derfor, man ikke behøver at stille det saaledes op. Nej, lad os blot faa gode Mænd, og lad os give dem en god Betaling.

Naar det saa er blevet sagt, at Befolkningen er imod den Ordning at blive repræsenteret her i Rigsdagen, og at Repræsentanterne ikke ville faa noget at sige, maa jeg bemærke, at akkurat det samme Forhold eksisterer jo for Færøerne. Jeg har endnu aldrig lagt Mærke til, at disse Øers Repræsentant i synderlig Grad har beklaget sig over, at han ikke kunde faa de Reformen gennemførte, som ere til Gavn for disse Øer. Han har snarere været et Kælebarn for os alle. Er der noget, som den ærede Repræsentant for Færøerne ønsker som nødvendigt, sig vi: Ja, hvorfor skulle de ikke have det? Jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at det samme vilde finde Sted, naar Repræsentanter for Vestindien kunde fortælle os, hvorledes de faktiske Forhold ere. Men det, jeg fremfor alt lægger Vægten paa, naar vi faa en saadan Repræsentation, er, at det er et Bindeled, at Befolkningen derovre faar Myndighed til paa nært Hold at fremstille deres Forhold for Lovgivningsmagten og Regeringen, medens de nu ikke have det allermindste Samkvem med os.

Spørgsmaalet om det rente- og afdragsfri Laan vil jeg forbeholde mig at forklare Ministeren i et Møde i Udvalget. Jeg tror, det egner sig nok saa godt dertil som til at behandles her for Offentligheden. Jeg har ikke opgivet at begrunde, hvorfor jeg ønsker, at denne Post bør blive staaende foreløbig.

Jeg vil være med til at indføre ensartet Toldtarif derovre, det er sandt. Jeg giver Ministeren Ret i, at man ikke kan overføre det Syn, vi have paa Forholdene herhjemme, paa Forholdene i Vestindien, men jeg indser ikke Nødvendigheden af at opretholde to særskilt afgrænsede Toldpladser derovre med forskellige Toldsatser. Jeg mener, det burde ordnes under eet. Jeg har ikke noget imod, at Taksterne sættes lavere, naar de blot faa fælles Toldomraade, men jeg gaar ud fra, at